ger, der særligt vedrørte de arbejdsmarkedsrettede ydelser. Det er afgørelser efter sygedagpengeloven (fx sygedagpenge under forrevalidering), pensionsloven (fx invaliditetsydelse) og aktivloven (fx revalidering, fleksjob og skånejob med tilskud). Nævnet har i disse sager 6 medlemmer, som er statsamtmanden, der er formand for nævnet, samt 1 repræsentant for henholdsvis kommuneforeningen, amtskommunen, De Samvirkende Invalideorganisationer, Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening.

I andre sager, deltager udover statsamtmanden som formand alene repræsentanten fra kommuneforeningen, amtskommunen og De Samvirkende Invalideorganisationer.

Erfaringerne med nævnssammensætningen, der fremgår af retssikkerhedsbekendtgørelsens § 12, har vist, at der er behov for visse justeringer. Bl.a. har arbejdsmarkedets parter peget på, at visse sager mest hensigtsmæssigt kan henlægges til det lille nævn. Det er fx sager om personligt tillæg efter pensionslovens § 17 og sager om hjælp i enkelttilfælde efter aktivlovens § 81. Men det er også sager om biler efter servicelovens § 99, som i dag afgøres af det lille nævn, og som ønskes set i sammenhæng med de arbejdsmarkedsrettede ydelser i det store nævn.

De hensyn, der gør sig gældende i relation til klager over afgørelser truffet efter lov om aktiv socialpolitik, gælder også i forhold til afgørelser truffet efter lov om integration af udlændinge i Danmark, idet integrationslovens regler om aktivering i vidt omfang svarer til reglerne om aktivering i lov om aktiv socialpolitik. Nævnsmedlemmerne udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark bør derfor deltage i de sociale nævns afgørelser vedrørende integrationsloven. I forbindelse med lovforslaget vil bekendtgørelse nr. 11 af 8. januar 1998 om retssikkerhed og administration på det sociale område derfor blive ændret, sådan at sager efter integrationsloven behandles af det store nævn.

Forslaget betyder således, at der bliver mulighed for at henlægge de enkelte sager og afgørelser til henholdsvis det store og det lille nævn ud fra sammenhængen mellem ydelserne efter den sociale lovgivning.

Der er derudover alene tale om en ændret redaktionel formulering af bestemmelsen.

Til nr. 6

Sammensætningen af medlemmer af Den Sociale Ankestyrelse fremgår af retssikkerhedslovens § 52. Det foreslås, at bestemmelsen også kommer til at omfatte medlemmer af det sociale nævn, således at disse ikke samtidig kan være medlemmer af ankestyrelsen. Der henvises til bemærkningerne under § 1, nr. 4.

Til nr. 7

I lov nr. 1115 af 29. december 1999 om ændring af lov om aktiv socialpolitik og lov om social pension blev der i aktivlovens § 85 a indført en efterlevelseshjælp, der omfatter både ægtefæller og samlevende under ægteskabslignende forhold.

Som konsekvens af EU-retten fremgår det af § 85 a, stk. 8, at reglerne om efterlevelseshjælp fraviges, i det omfang EU- koordinationsreglerne om vandrende arbejdstageres og selvstændiges sociale sikring gør det nødvendigt.

I lovbemærkningerne til § 85 a, er det anført, at det er hensigten, at afgørelseskompetencen i sager, hvor den berettigede ikke har ophold her i landet, henlægges til Den Sociale Sikringsstyrelse, og at Den Sociale Sikringsstyrelses afgørelser efter § 85 a skal kunne indbringes for Den Sociale Ankestyrelse.

Det foreslås derfor, at hjemlen til klageadgangen fremgår af retssikkerhedslovens § 64.

Til nr. 8

For klage til det sociale nævn og til Ankestyrelsen er klagefristen efter retssikkerhedslovens § 67, stk. 1, 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Efter § 67, stk. 2, kan formanden for det sociale nævn og chefen for Ankestyrelsen dispensere, hvis fristen ikke er overholdt. Afgørelser om klagefristen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Der er blevet rejst tvivl om, hvorvidt denne klagebegrænsning også gælder for beregningen af klagefristen. Med forslaget præciseres det, at der heller ikke kan klages over beregningen af klagefristen.

Til nr. 9

Under Folketingets behandling af lovforslaget om magtanvendelse m.v. (lov nr. 392 af 2. juni 1999) blev bestemmelsen i retssikkerhedslovens § 72, stk. 3, affattet, således at klage over optagelse i særligt botilbud uden samtykke automatisk medfører opsættende virkning. Ved afgørelse om andre botilbud efter servicelovens kapitel 18 kan der anmodes om opsættende virkning. Efter retssikkerhedslovens § 72, stk. 4, er det Ankestyrelsen, der tager stillling til anmodninger om opsættende virkning ved klage over optagelse i botilbud efter servicelovens kapitel 18 og inden ændringsforslaget også over optagelse i særlige tilbud uden samtykke. Efter ændringen skal Ankestyrelsen ikke tage stilling til opsættende virkning i disse tilfælde. Ved en fejl blev henvisningen i retssikkerhedslovens § 72, stk. 4 til stk. 3 ikke konsekvensrettet i overensstemmelse hermed.